

ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1961

Vyhlásené: 14.07.1961 Časová verzia predpisu účinná od: 14.07.1961 do: 04.07.1989

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

69

VYHLÁŠKA

ministra zahraničných vecí

z 21. júna 1961

o Konzulárnej zmluve medzi Československou socialistickou republikou a Čínskou ľudovou republikou

Dňa 7. mája 1960 bola v Prahe dojednaná Konzulárna zmluva medzi Československou republikou a Čínskou ľudovou republikou.

So Zmluvou vyslovilo Národné zhromaždenie súhlas 17. novembra 1960 a prezident republiky ju ratifikoval 21. apríla 1961. Ratifikačné listiny boli vymenené v Pekingu 8. júna 1961.

Podľa svojho článku 21 Zmluva nadobudla platnosť 8. júlom 1961.

České znenie Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

V z. dr. Gregor v. r.

KONZULÁRNA ZMLUVA medzi Československou republikou a Čínskou ľudovou republikou

Prezident Československej republiky a predseda Čínskej ľudovej republiky sa rozhodli, na základe zásad proletárskeho internacionalizmu a vedení snahou ďalej rozširovať v súlade s práním a záujmami ľudu obidvoch krajín priateľské vzťahy a všestrannú spoluprácu, uzavrieť túto Zmluvu a vymenovali za svojich splnomocnencov:

prezident Československej republiky
Václava Davida,

ministra zahraničných vecí,
predseda Čínskej ľudovej republiky
Cao Jina,

mimoriadneho a splnomocneného veľvyslanca Čínskej ľudovej republiky v Československej republike.

Splnomocnenci obidvoch zmluvných strán sa po vzájomnej výmene svojich plnomocenstiev, ktoré boli zistené v náležitom poriadku a v predpísanej forme, dohodli na tomto:

I. Zriaďovanie konzulátov, vysielanie a prijímanie konzulov**Článok 1**

1. Každá zo zmluvných strán môže na území druhej zmluvnej strany zriaďiť generálne konzuláty a konzuláty (ďalej len „konzuláty“) a môže vysielat' generálnych konzulov a konzulov (ďalej len „konzuli“).
2. Sídla konzulov a konzulárne obvody sa určia dohodou oboch zmluvných strán.

Článok 2

1. Štát vysielajúci vedúceho konzulátu požiadá pred jeho vymenovaním štát prijímajúci o súhlas s jeho osobou.
2. Diplomatický zastupiteľský úrad vysielajúceho štátu odovzdá konzulský patent vedúceho konzulátu Ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu. V konzulskom patente sa označí sídlo konzula a konzulárny obvod určené dohodou oboch zmluvných strán.
3. Vedúci konzulátu sa ujme svojej funkcie po udelení exequatur prijímajúcim štátom.

Článok 3

1. Pri prechodnej neprítomnosti alebo inej prekážke brániacej vedúcemu konzulátu vykonávať jeho činnosť, pri jeho odvolaní alebo úmrtí môže vysielajúci štát splnomocniť diplomatického pracovníka zastupiteľského úradu svojej krajiny alebo zodpovedného pracovníka vybavujúceho konzulárne záležitosti toho alebo iného konzulátu, na dočasný výkon funkcie vedúceho konzulátu. Meno a pôvodná funkcia tohto pracovníka oznámia sa vopred Ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
2. Pracovník splnomocnený na dočasný výkon funkcie vedúceho konzulátu požíva všetky práva, výsady a výhody vyhradené touto Zmluvou vedúcim konzulátom.

II. Práva, výsady a výhody konzulov**Článok 4**

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu starajú sa o zdarný priebeh služobnej činnosti konzulov a konzulárnych pracovníkov a poskytujú im pri ich služobnej činnosti potrebnú pomoc.
2. Konzuli požívajú príslušné výsady a výhody vyplývajúce z tejto Zmluvy a určené zákonom prijímajúceho štátu.

Článok 5

Konzuli nepodliehajú vo svojej služobnej činnosti právomoci súdov prijímajúceho štátu.

Článok 6

Vo veciach, ktoré sa netýkajú ich služobnej činnosti, konzuli sú povinní ustanoviť sa na súdy prijímajúceho štátu ako svedkovia. Ak konzuli sa z rôznych príčin nemôžu ustanoviť, môžu vydávať svedectvo v miestach svojho konzulátu alebo vo svojom byte alebo môžu zaslať písomnú výpoveď.

Článok 7

1. Konzulárne kancelárie sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu nemôžu v služobných miestnostiach konzulátu používať akékoľvek donucovacie opatrenia.
2. Archívy úradných spisov konzulátov sú nedotknuteľné. V archívoch úradných spisov konzulátov nemôžu sa uschovávať súkromné dokumenty.
3. Písomnosti a telegramy odosielané a prijímané konzulmi v súvislosti s ich služobnou činnosťou sú nedotknuteľné a nepodliehajú kontrole.
4. Vedúci konzulátov môžu používať šifry.

Článok 8

Konzuli majú právo na budovách konzulátu vyvesovať znak vysielajúceho štátu a nápis s označením konzulátu. Na budovách konzulátu a na aute vedúceho konzulátu môže sa vztyčovať vlajka vysielajúceho štátu.

Článok 9

1. Konzuli a konzulárni pracovníci, pokiaľ sú občanmi vysielajúceho štátu, ako aj ich manželky a nepnoleté deti sú oslobodení od osobných a vecných plnení a od priamych daní.
2. Nehnutelný majetok vysielajúceho štátu určený na umiestnenie konzulátov alebo na bývanie konzulov a konzulárnych pracovníkov je oslobodený od daní a vecných plnení.

Článok 10

Batožiny konzulov a predmety dovážané pre ich potrebu, ako aj predmety dovážané pre potrebu konzulátov sú na základe vzájomnosti oslobodené od colných poplatkov v rovnakom rozsahu, v akom požívajú oslobodenie diplomatickí pracovníci a diplomatické zastupiteľské úrady.

III. Právomoc konzulov

Článok 11

1. Konzuli majú právo hájiť vo svojom konzulárnom obvode záujmy a práva vysielajúceho štátu, jeho občanov a právnických osôb.
2. Konzuli sa môžu pri svojej služobnej činnosti obracať na príslušné orgány v konzulárnom obvode a žiadať ich o pomoc.

Článok 12

1. Konzuli majú právo viesť evidenciu občanov vysielajúceho štátu, zdržujúcich sa trvale alebo dočasne v ich konzulárnom obvode. Predpisy zmluvných strán o registrácii cudzích štátnych príslušníkov zostávajú nedotknuté.
2. Konzuli môžu vydávať občanom vysielajúceho štátu pasy. Môžu udeľovať víza pre vstup do vysielajúceho štátu, na prechod alebo výjazd z neho.

Článok 13

Konzuli majú právo konať na konzulátoch, vo vlastnom byte alebo v byte občanov vysielajúceho štátu, ako aj na lodi alebo v lietadle, ktoré majú vlajku vysielajúceho štátu alebo jeho výsostné označenie, tieto úkony:

1. spisovať, overovať a uschovávať závetý a listiny o jednostranných právnych úkonoch občanov vysielajúceho štátu;
2. prijímať, spisovať alebo overovať písomné vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu;
3. spisovať alebo overovať listiny o právnych úkonoch medzi občanmi vysielajúceho štátu a medzi občanmi prijímajúceho štátu, pokiaľ sa tieto právne úkony týkajú výlučne záujmov na území vysielajúceho štátu alebo záležitostí, ktoré sa musia vykonať na území vysielajúceho štátu a pokiaľ obsahy týchto listín neodporujú právnym predpisom niektorej zo zmluvných strán;
4. overovať podpisy občanov vysielajúceho štátu na písomnostiach každého druhu, overovať odpisy, preklady a výpisy písomností pochádzajúcich od orgánov, úradných osôb alebo súkromných osôb vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu; overovať podpisy a pečiatky orgánov alebo úradných osôb vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu na listinách každého druhu;
5. prijímať do úschovy peniaze a cenné predmety občanov vysielajúceho štátu; nesmú sa však tým porušiť právne predpisy prijímajúceho štátu;
6. iné úkony, na ktoré sú poverení konzuli vysielajúcim štátom, ak tieto úkony neporušia príslušné právne predpisy prijímajúceho štátu.

Článok 14

Konzulom spísané alebo overené písomnosti uvedené v článku 13 alebo ich preklady, nemusia byť v zásade pre použitie v prijímajúcom štáte overené ešte príslušným orgánom prijímajúceho štátu, s výnimkou tých písomností, ktoré podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu vyžadujú overenie príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu.

Článok 15

Pred konzulmi môžu sa podľa zákonov vysielajúceho štátu uzavierať manželstvá, ak sú obe osoby občanmi vysielajúceho štátu. Konzuli môžu osvedčovať narodenia alebo úmrtia občanov vysielajúceho štátu. Vyššie uvedené ustanovenia však nerušia povinnosť priamo i nepriamo zúčastnených osôb dodržiavať príslušné právne opatrenia prijímajúceho štátu.

Článok 16

Konzuli majú na základe splnomocnenia daného im vysielajúcim štátom právo ustanoviť opatrovníka a poručníka občanom vysielajúceho štátu. V týchto prípadoch konzuli môžu vykonávať dozor nad opatrovníctvom a poručníctvom.

Článok 17

Konzuli môžu poskytovať pomoc lodiam vysielajúceho štátu, vstupovať do styku s posádkou lode a cestujúcimi, vydávať, potvrdzovať a preskumávať lodné listiny, spisovať zápisnicu o náklade, účele cesty a mimoriadnych udalostiach, urovnávať spory medzi velením a posádkou.

Článok 18

Ak v konzulárnom obvode dôjde k nehode alebo k stroskotaniu lode vysielajúceho štátu, príslušné orgány prijímajúceho štátu sú povinné toto oznámiť konzulom, oznámiť im už urobené

opatrenia a poskytnúť im nevyhnutnú pomoc pri opatreniach, ktoré robia v súvislosti s nehodou lode.

Článok 19

1. Konzuli môžu poskytovať pomoc lietadlám vysielajúceho štátu. Konzuli sa môžu obrátiť na príslušné orgány prijímajúceho štátu a poskytovať pomoc členom posádky a cestujúcim.
2. Pri havárii alebo nehode lietadla vysielajúceho štátu v konzulárnom obvode konzuli môžu urobiť alebo požadovať opatrenia pre poskytnutie pomoci alebo na záchranu členov posádky a cestujúcich, pre ochranu batožín, tovaru, pošty a opravu lietadla.

IV. Záverečné ustanovenia

Článok 20

Ustanovenia tejto Zmluvy o právach a povinnostiach konzulov budú sa rovnako uplatňovať vo vzťahu k diplomatickým pracovníkom zastupiteľských úradov povereným vykonávaním konzulskej funkcie. Tým nie sú dotknuté diplomatické výsady a výhody týchto pracovníkov.

Článok 21

Táto Zmluva bude ratifikovaná a nadobudne účinnosť dňom výmeny ratifikačných listín, ktorá sa vykoná v Pekine.

Článok 22

Táto Zmluva sa uzaviera na dobu päť rokov. Zostane v platnosti vždy ďalších päť rokov, ak neprejaví jedna zo zmluvných strán šesť mesiacov pred uplynutím práve prebiehajúceho obdobia svoje pranie Zmluvu vypovedať.

Spísané v Prahe 7. mája 1960 vo dvoch vyhotoveniach, každé v jazyku českom a čínskom, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Z plnomocenstva

prezidenta Československej republiky

David v. r.

Z plnomocenstva

predsedu Čínskej ľudovej republiky

Cao Jin v. r.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

